

Τεύχος 27, Ιούνης 2011
χωρίς αντίτιμο
Εκδίδεται από
το ελευθεριακό στέκι
"Πικροδάφνη"

Αγ. Βασιλείου & Π.Π. Γερμανού 22
Μπραχάμι
Τ.Θ. 72086 Τ.Κ.16310
www.steki-pikrodafni.gr
steki_pikrodafni@yahoo.gr

Το στέκι είναι ανοιχτό
κάθε Πέμπτη και Σάββατο,
μετά τις 8:00 μ.μ.

* Τα κείμενα που δημοσιεύονται στο
"νήριον" μπορεί να μην είναι πάντα
αποτέλεσμα συλλογικής συμφωνίας,
ωστόσο την ευθύνη δημοσίευσής τους
φέρει η συνέλευση του στεκιού

Χώρος πρώην αεροδρομίου Ελληνικού:

ΔΙΑΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣΓΕΙΩΣΗΣ ΤΗΣ ΥΠΟΤΕΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΠΟΤΑΓΗΣ
Η ΄ ΑΠΟΓΕΙΩΣΗΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΜΙΑΣ ΝΕΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ;

«Πόσο το πουλάς ολόκληρο;», είχε ρωτήσει κάποια στιγμή ο ζάμπλουτος με πετροδόλαρα εμίρης από το Κατάρ τον πρωθυπουργό της ελληνικής κυβέρνησης. Απάντηση εκείνη τη στιγμή δε δόθηκε. Όμως από τότε μέχρι



και σήμερα η ορχήστρα των τηλεοπτικών καναλιών και των «επιφανών» δημοσιογράφων φροντίζει να προωθεί την υπόθεση του ξεπουλήματος του Ελληνικού (και όχι μόνο). Η ομολογουμένη απ' όλους αποτυχία του Μνημονίου να βγάλει τη χώρα από την κρίση έρχεται να ενδυναμώσει την «αναγκαιότητα» του ξεπουλήματος του Ελληνικού μεταξύ πολλών άλλων πλουτοπαραγωγικών πόρων και δημόσιων γαιών. Ασφαλώς, το

Μνημόνιο δεν απέτυχε σε αυτό που στόχευαν (μειώσεις μισθών, περικοπές, απολύσεις, ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, κλπ).

Όμως όταν είσαι ξεδιάντροπος, δεν έχεις όρια. Αυτοί που βούλιαξαν τα πάντα, που χρεωκόπησαν ταμεία και έννοιες, έρχονται τώρα και παρουσιάζονται σαν οι μόνοι σωτήρες της χώρας. Πώς; Πουλώντας περιουσιακά στοιχεία που ανήκουν σε όλον τον λαό (λες και είναι δικά τους για να τα κάνουν ό,τι θέλουν), αυξάνοντας ή βάζοντας κι άλλους επιπλέον φόρους, διαλύοντας κάθε έννοια εργασιακής αξιοπρέπειας.

Έτσι λοιπόν το Ελληνικό έρχεται να αποτελέσει το φιλέτο-«ναυαρχίδα» σε ένα πρόγραμμα ξεπουλήματος – «υπό την αιγίδα» μάλιστα του fast truck - που αποσκοπεί να μαζέψει στα ταμεία τους περίπου 50 δις ευρώ. Θα τα καταφέρουν; Αν τους αφήσουμε να τους ξεπουλήσουν όλα, ναι. Κι αν γίνουμε σχεδόν σκλάβοι, ούτε που τους νοιάζει άλλωστε! Ίσα ίσα θα 'λεγε κανείς...

Η ιδέα λοιπόν του μεγάλου μητροπολιτικού πάρκου εγκαταλείφθηκε στους καιρούς της κρίσης. Όλοι οι «πατριώτες», από το ΠΑΣΟΚ, το ΛΑΟΣ και τις άλλες κολώνες της αστικής αυτής «δημοκρατίας», αφού μας είπαν πως δεν υπάρχει άλλος δρόμος από το να βάλουμε το κεφάλι μας ακόμα πιο βαθιά κάτω από τους τοκογλύφους. Πρώτα δέχτηκαν τον Στρος Καν και τον Ντε Ρος να τους κάνουν μαθήματα μέσα στο ίδιο το παλάτι της «δημοκρατίας» τους και τώρα μας λένε πως πρέπει να δεχτούμε και το πέρασμα της γης και των βασικών υπηρεσιών (λιμάνια, τραίνα, ενέργεια, κλπ) στους μεγαλοεπενδυτές μέσα σε κλίμα ...πολιτικής συνέναισης. Και για ποιο λόγο; Για να έχουμε επιτέλους και πάλι δουλειά (ασφαλώς χωρίς και πολλά δικαιώματα).

Δεν υπάρχει περίπτωση όμως! Σ' αυτόν τον κατήφορο, θα τους κάνουμε να κατηφορίζουν μόνοι τους.

Ωστόσο, η αλήθεια είναι πως η ιδέα ενός αχανούς μητροπολιτικού πάρκου δεν επαρκεί σήμερα από μόνη της για να αντιμετωπίσει τον κίνδυνο αλλά και την επιχειρηματολογία της λαίλαπας του ξεπουλήματος. Η απειλή της ανεργίας εμπεδώνει ένα αίσθημα φόβου και παραίτησης, πάνω στο οποίο «τίποτα από όσα μέχρι σήμερα συζητιούνταν ή υφίσταντο δεν είναι πλέον δεδομένο».

Θεωρούμε πως σήμερα που το κράτος επιλέγει να αποσύρεται από κάθε έννοια κοινωνικής πολιτικής, έστω και κατ' επιφάνεια, ο χώρος του Ελληνικού μπορεί να αποτελέσει, μέσα από την αυτοοργανωμένη λειτουργία και δράση των ανθρώπων, ένα μεγάλο κοινωνικό εργαστήριο. Μπορεί το Ελληνικό να αποτελέσει παράλληλα τόπο διαμόρφωσης παιδικών, καλλιτεχνικών, γεωργικών, βιοτεχνικών και χιλιών δυο άλλων εργαστηρίων, παράλληλα με την αναγέννηση του πρασίνου στον χώρο αυτόν, τόσο σημαντικού για τη βελτίωση των καταπιεστικών όρων ζωής που θέτουν το κράτος και «οι αγορές». Να αποτελέσει το Ελληνικό μέσα από την οικειοποίηση του χώρου του ένα ανοιχτό μεγάλο πείραμα για τη δημιουργία μίας άλλης αντιμετώπισης αυτής της ζωής, μίας άλλης οικονομίας, μίας νέας κοινωνίας. Να αποτελέσει το Ελληνικό ακόμα και τόπο ανοικτού οικονομικού πειραματισμού σε κοινοτική βάση (μέσα από συνελεύσιακή-κοινοτική διαχείριση) τη στιγμή που η μικρομεσαία παραγωγική βάση της χώρας ξεχαρβαλώνεται ώστε να μετατραπεί σε ένα επιπρόσθετο αναλώσιμο εργατικό δυναμικό στο τεράστιο μεταναστευτικό τσουνάμι που το χρήμα και τα κράτη τους έχουν προκαλέσει.

Τίποτα πλέον δεν είναι απίθανο. Οι κάτοικοι της Κερατέας, μία ολόκληρη κωμόπολη λίγο έξω από την Αθήνα, απέδειξαν επί σειρά μηνών πως όταν η τοπική κοινωνία δε θέλει, το κράτος (που είναι κάτι έξω από την κοινωνία – ας ξεκαθαριστεί επιτέλους!) δεν μπορεί. Ο χώρος του Ελληνικού μπορεί να αποτελέσει το σημείο απογείωσης νέων

μορφών κοινωνικής αντίστασης αλλά και αυτοοργάνωσης. Ας μην περιμένουμε τίποτα από κανέναν. Όλα είναι στα χέρια μας κι όλα μπορούν να καθούν από τα χέρια μας. Η συγκρότηση νέων κοινοτήτων αγώνα από τα κάτω, όπως οι ακηδεμόνευτες τοπικές ανοιχτές/λαϊκές συνελεύσεις, είναι ο μόνος δρόμος για να δοθεί ουσιαστική κοινωνική λύση για τον χώρο του Ελληνικού. Δεν έχει σημασία να ζητάμε να γίνει αυτό ή το άλλο. Σημασία έχει να προσπαθήσουμε να το πραγματώσουμε εμείς οι ίδιοι. Το κράτος - ανεξαρτήτως κυβερνητικού σχήματος- έχει δείξει ξεκάθαρα τις προθέσεις του. Μέρος των τοπικών δημοτικών αρχών, ακόμα κι αν συντάσσονται με την ιδέα ενός μητροπολιτικού πάρκου, λίγα μπορούν να κάνουν μέσα από τα «καλλικράτεια» θεσμικά κανάλια των περιφερειών.

Με δημάρχους λοιπόν και υποψήφιους βουλευτικών ή δημοτικών εκλογών, η αντίσταση, τουλάχιστον μέσα στην τελευταία δεκαετία, πάντοτε είχε πολύ κοντά ποδάρια. Ιδιαίτερα όταν συνδέεται με έναν λόγο διαμετρικά αντίθετο με τους αντιπροσωπευτικούς θεσμούς, που είχε σκοπό να προωθήσει την άμεση δημοκρατία και την αυτοοργάνωση, το μόνο αποτέλεσμα στο τέλος είναι η σύγχυση. Αυτό το αποδεικνύουν όλοι οι αγώνες που με σαφήνεια, θέλοντας ή μη, έχουν κινηθεί τουλάχιστον εξωθεσμικά. Από το πάρκο Ναυαρίνου στα Εξάρχεια και τον Ασύρματο στο Μπραχάμι μέχρι την Κερατέα στην ανατολική Αττική.

- Να αντισταθούμε άμεσα στα σχέδια του κράτους για το ξεπούλημα του Ελληνικού
- Να δημιουργήσουμε νέες κοινότητες αγώνα καλώντας σε ακηδεμόνευτες -από κόμμα-τα και θεσμούς- τοπικές συνελεύσεις κατοίκων
- Να διαμορφώσουμε τους πραγματικούς και πολιτικούς εκείνους όρους που το Ελληνικό θα μπορεί να αποτελέσει τον χώρο ενός ανοιχτού κοινωνικού πειράματος εντάσσοντας κάθε λειτουργία και δραστηριότητα που εμείς χρειαζόμαστε πραγματικά

ελευθεριακό στέκι Πικροδάφνη
19/5/2011

Ρεματιά Πικροδάφνης: τα σχέδια επανέρχονται με «πράσινη» απόχρωση

Έχει περάσει πλέον μία δεκαετία από τότε που ο αγώνας κατά της καταστροφής της ρεματιάς της Πικροδάφνης από τη νομαρχία, το ΥΠΕΧΩΔΕ και τους εμπλεκόμενους δήμους αποσοβήθηκε. Συγκεντρώσεις, παρεμβάσεις, εκδηλώσεις, συζητήσεις, αφισοκολλήσεις, δικαστικές προσφυγές, αγωγές, μηνύσεις και πολλά άλλα συνθέτουν την πορεία αυτού του αγώνα που σήμερα φαίνεται όλο και πιο πολύτιμος σαν εμπειρία αλλά και σαν αποτέλεσμα.

Η νομαρχία τότε, με τη σύμφωνη γνώμη των εμπλεκόμενων δήμων, ξεκίνησε ένα έργο καταστροφής της ρεματιάς ευθυγραμμίζοντας κατό το δυνατόν την κοίτη της και μετατρέποντάς την σε ανοιχτό αγωγό ομβρίων υδάτων. «Το τσιμέντωμα είναι επιστημονικά τεκμηριωμένο», μας είχε δηλώσει βαρύγδουπα ο τότε δήμαρχος Αγίου Δημητρίου Π.Ειρηνάκης. Ευτυχώς, δεν ήταν κοινωνικά ...τεκμηριωμένο αλλά ούτε καν και νομικά, αφού τα έργα που είχαν ξεκινήσει στην Ηλιούπολη σταμάτησαν μετά από σχετική απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Σήμερα, η «επιστημονική τεκμηρίωση» του τσιμενταρίσματος της ρεματιάς επανέρχεται έχοντας όμως πλέον και μία πιο «πράσινη» απόχρωση. Ήδη, η Διεύθυνση ΠΕΧΩ της Περιφέρειας Αττικής έχει προωθήσει σχετική προμελέτη, με τίτλο «Μελέτη ανάπλασης ρεματιάς Πικροδάφνης (από Βουλιαγμένης έως εκβολή)», η οποία έχει εγκριθεί με απόφαση του περιφερειάρχη στις 2/11/2010. Η μελέτη έχει δοθεί και εγκριθεί από τους εμπλεκόμενους δήμους και αφορά «το σκέλος της υδραυλικής μελέτης οριοθέτησης του ρέματος Πικροδάφνης για την ασφαλή διόδευση των πλημμυρικών παροχών». Στη μελέτη αυτή, με απλά και λίγα λόγια, προβλέπεται σχεδόν σε όλο το μήκος της ρεματιάς η επένδυση των όχθων με συρματοκιβώτιο και το στρώσιμο της κοίτης με σκυρόδεμα. Στα σημεία μάλιστα που θεωρούνται πιο επικίνδυνα, το ύψος των συρματοκιβωτίων θα

Οι κεραίες του αγώνα ενός ανοιχτού και πράσινου Ασύρματος εκπέμπουν όλο και πιο δυνατά!

Ενάμιση χρόνο τώρα, ο αγώνας της ανοιχτής συνέλευσης για τη διεκδίκηση του Ασύρματος συνεχώς εδραιώνεται και δυναμώνει. Το αυτοοργανωμένο εγχείρημα του Ασύρματος λαμβάνει όλο και πιο ενδιαφέροντα ποιοτικά χαρακτηριστικά αρχίζοντας να αναπτύσσει διάφορες δραστηριότητες. Λαχανοκήπος, φυτεύσεις οπωροφόρων και δασικών δέντρων, αποψίλωση και καθαρισμός του χώρου από ξερόχορτα και σκουπίδια και παιδικά πάρτυ είναι μερικά από τα στοιχεία που συνθέτουν την καθημερινή ζωντανή εξέλιξη αυτού του σημαντικού εγχειρήματος.

Πριν από δύο περίπου μήνες, η ανοιχτή συνέλευση για τη διεκδίκηση του Ασύρματος έθεσε με ένα νέο έγγραφο της προς τη δημοτική αρχή του δήμου Αγίου Δημητρίου τρία καίρια ζητήματα: το ζήτημα της απομάκρυνσης των απορριματοφόρων από το εσωτερικό του χώρου, το ζήτημα της απομάκρυνσης των πεσμένων κεραίων που αποτελούν κίνδυνο για τη σωματική ακεραιότητα των διερχομένων και το ζήτημα του κτιρίου της εγκαταλελειμμένης καφετέριας. Στο τελευταίο μάλιστα ζήτημα, τέθηκε και το αίτημα για παραχώρηση του χώρου σε μία διαχειριστική συνέλευση, αποτελούμενη από τους ίδιους τους κατοίκους,



η οποία θα είναι υπεύθυνη για την καθημερινή επαναλειτουργία του σε συνεργατική και κοινοτική βάση. Ασφαλώς, για άλλη μια φορά, η δημοτική αρχή δεν έδωσε καμία απολύτως απάντηση. Μάλιστα, ο χώρος της λεγόμενης πλατείας Ελ.Βενιζέλου (το «διαμορφωμένο» μέρος του Ασύρματου) έχει παραδοθεί στα ξερόχορτα, στην έλλειψη φωτισμού και στην σχεδόν πλήρη εγκατάλειψη. Οι κεραίες του αγώνα για έναν ανοικτό Ασύρματο εκπέμπουν για το επόμενο ανοικτό κάλεσμα στο τρίημερο που διοργανώνεται στις 22, 23 και 24 Ιούνη. Να είμαστε όλοι εκεί!

•Επι του πιεστηρίου υπήρξαν κάποιες εξελίξεις στις διαβουλεύσεις μεταξύ αεροπορίας-δήμου-κτηματικής εταιρίας δημοσίου που παρουσιάζονται από τους παραπάνω φορείς σαν δικαίωση των αγώνων για την διεκδίκηση της έκτασης του Ασυρμάτου. Για μας όποιος και να κρατάει τους τίτλους ιδιοκτησίας αυτού του αδόμητου κομματιού γης έγκειται στην θέληση και την πηγή των ιδίων των κατοίκων που το απελευθέρωσαν η υπεράσπιση του ανοικτού-αντιεμπνευματικού και πράσινου χαρακτήρα του.



είναι μεγαλύτερο (ακόμα και τρία μέτρα). Η τσιμεντοποίηση της κοίτης και η απομόνωσή της από τον περιβάλλοντα χώρο με τα συρματοκιβώτια ντύνεται με διάφορες άλλες κατασκευές, όπως πεζόδρομοι, αμφιθεατράκι, γήπεδα τένις και μπάσκετ, κλπ.

Το πρόβλημα είναι πως απέναντί μας πάντα έχουμε ανθρώπους που αδυνατούν να κατανοήσουν τον τρόπο αντιμετώπισης των λιγοστών φυσικών αγροβιότοπων έχουν απομείνει στο λεκανοπέδιο και θεωρούν πως βάζοντας πέντε δοντράκια, δυο παγκάκια και κανέναν πεζόδρομο καλύπτουν την αισχύρτητα της τσιμεντοποίησης και καταστροφής ενός τέτοιου μέρους.

Ο Μπρεχτ, θέλοντας να μιλήσει για τους κοινωνικούς αγώνες βέβαια, έθετε το ερώτημα: «γιατί να χαρακτηρίζεται βίαιο και ορμητικό το ποτάμι και όχι οι όχθες που το περιορίζουν»; Αυτό το ερώτημα, με κυριολεκτικούς όρους, ισχύει και για τη ρεματιά της Πικροδάφνης.

Δεκαετίες κακοποίησης της κοίτης, με συνεχείς επιχωματώσεις και μπαζώματα, έχουν περιορίσει αυτό το σημαντικό ποταμάκι -που έχει νερό όλο το χρόνο!- σε έναν ασφυκτικά στενό διάδρομο που αποτελεί «πρόβλημα» για τη σύγχρονη πόλη.

Οφείλουμε να αλλάξουμε επιτέλους μυαλά. Η λογική της ανάπτυξης έχουμε δει που μας έχει οδηγήσει. Άλλο ένα τέτοιο έργο, έτσι όπως περιγράφεται σ' αυτήν την προμελέτη, θα είναι άλλη μία γρήγορη και καλή «μπάζα» για κάποιους εργολάβους, χρησιμοποιώντας φτηνούς εργάτες και λιγότερα υλικά. Ιδιαίτερα στη σημερινή περίοδο, ένα τέτοιο έργο δεν έχει να οφείλησει κανέναν και τίποτα πέρα από όσους θα εμπλακούν οικονομικά σε αυτήν την υπόθεση. Όλα αυτά που περιγράφονται πως θα γίνουν, αν υλοποιηθούν, θα έχουν ένα τέτοιο κόστος συντήρησης που κανένας δήμος δεν πρόκειται να αναλάβει. Είδαμε την τύχη τόσων και τόσων μεγάλων έργων... Για να μην πούμε για τους δήμους που πλέον αφήνουν κάθε μέρα τη δημοτική περιουσία να ρημάζει όλο και περισσότερο... Υπάρχει όμως κι άλλος δρόμος για τη ρεματιά, δρόμος που οφείλει να συνδέεται με τις πραγματικές και διαρκείς ανάγκες των ανθρώπων και όχι με πανάκριβα έργα-φούσκες. Η ρεματιά της Πικροδάφνης μπορεί να γίνει καθόλο το μήκος της, ιδιαίτερα στην περιοχή του Μπραχαμίου, ένας μεγάλος χώρος πρασίνου, αναψυχής, καλλιέργειας αλλά και μικρών εργαστηριακών δραστηριοτήτων.

Πρώτα ασφαλώς πρέπει να αντιμετωπιστεί το ζήτημα των σπιτιών που έχουν δεκαετίες πριν χτιστεί σχεδόν μέσα στην κοίτη της. Οφείλουν οι αρμόδιες υπηρεσίες να εξασφαλίσουν, με μικρής έκτασης τεχνικά έργα, τη διατήρησή τους ή να φροντίσουν για τη μεταστέγαση αυτών των ανθρώπων σε κοντινά σημεία μόνο εφόσον οι ίδιοι το επιθυμούν. Χιλieties τώρα οι άνθρωποι χρησιμοποιούν πεζούλες για τη στήριξη των πρανών και λειτούργησαν υποδειγματικά κρατώντας στη θέση τους ολόκληρα βουνά. Αυτό γίνεται όταν ένας χώρος έχει σημασία για μία τοπική κοινωνία και όχι όταν θεωρείται «πρόβλημα».

Η λύση λοιπόν για τη ρεματιά της Πικροδάφνης, στη δύσκολη αυτή εποχή της οικονομικής κρίσης, είναι η διαμόρφωση χιλίων δυο δραστηριοτήτων, σε ισορροπία με το φυσικό της χαρακτήρα, στις όχθες της από τους ίδιους τους κατοίκους. Η λύση είναι να διαμορφώσουμε μικρούς λαχανόκηπους και μικρά περιβόλια με οπωροφόρα (ελιές, λεμονιές, κλπ), να εμπλουτίσουμε τη δασική της βλάστηση, να εξαλείψουμε τη ρήψη λημμάτων στην κοίτη της, να διαμορφώσουμε πεζούλες και αναλήμματα όπου και όταν χρειάζεται, να φτιάξουμε απλούς διαδρόμους (με καλά πατημένο χώμα) για πεζούς και ποδήλατα, να κάνουμε περιπάτους στην κοίτη, να οργανώσουμε μικρά βιοτεχνικά εργαστήρια (π.χ. ξυλουργικής) χωρίς χημική επεξεργασία ή αποθήκες καταναλωτικών ομάδων ώστε να μειώσουμε το κόστος ζωής αλλά να εκτινάξουμε την ποιότητα ζωής, να συνδιαμορφώνουμε και να συμπράττουμε μέσα από αμεσοδημοκρατικές συνελεύσιακές διαδικασίες συγκροτώντας μικρές σύγχρονες εκκλησίες του δήμου. Μία ζωντανή κοινωνία μπορεί να ζωντανέψει μία πόλη, μπορεί να δώσει και πάλι νόημα σε έναν υγροβιότοπο καθιστώντας τον και πάλι ευλογία και όχι πρόβλημα.

Μέσα από ένα τέτοιο συνεχή πειραματισμό, η ρεματιά της Πικροδάφνης δε φιλοδοξούμε να είναι απλά ένας χώρος πρασίνου αλλά ένα ανοικτό κοινωνικό εργαστήριο, εναρμονισμένο με τη λίγη φύση που έχει εδώ απομείνει.

Αν οι δημοτικές αρχές νοιάζονται πραγματικά γι' αυτόν τον τόπο, ας παραχωρήσουν με απίστευτα λιγότερο κόστος τα τεχνικά και οικονομικά μέσα για την υλοποίηση αυτού του ανοικτού σχεδίου. Κι πάλι δεν το θέλουν, γιατί έτσι θα ακυρωθεί ο ρόλος τους, ας φροντίσουμε εμείς να πάρουμε πίσω άμεσα όσα μας ανήκουν!

Καιρός να αντισταθούμε, καιρός και να πράξουμε λοιπόν δίχως να τους περιμένουμε... ελευθεριακό στέκι Πικροδάφνη

•Κείμενο για την εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στο στέκι στις 12/3

Οι κάτοικοι της Κερατέας, μία ολόκληρη κωμόπολη λίγο έξω από την Αθήνα, αποδεικνύουν επί σειρά μηνών πως όταν η τοπική κοινωνία δε θέλει, το κράτος δεν μπορεί.

Από τις 11 Δεκεμβρίου 2010 τα μεγάλα αφεντικά (το Κράτος και το κεφάλαιο) προσπαθούν να επιβάλλουν με τη βία στους κατοίκους της Λαυρεωτικής την υποβάθμιση των ζωνών τους. Οι κάτοικοι της ευρύτερης περιοχής έχουν στήσει οδοφράγματα ενάντια στην δημιουργία οποιουδήποτε Χ.Υ.ΤΑ.-Χ.Υ.Τ.Υ. που θα διαχειρίζεται τα σκουπίδια ολόκληρης της αττικής και θα διαταράξει την οικολογική ισορροπία, την ανθρώπινη υγεία



και τη διατήρηση των αρχαίων ευρημάτων. Έχουν προτείνει ωστόσο από το 1996 σχέδιο για μονάδα διαχείρισης των δικών τους απορριμμάτων και το ΥΠΕ-ΧΩΔΕ σκόπιμα δεν το έχει προκρίνει. Η κυβέρνηση, όπως φυσικά κάθε εξουσία, χειρίζεται με πολλούς τρόπους την καταστολή. Γεγονός: 1) Οι αλήτες των ματ ανοίγουν τα κεφάλια των κατοίκων και παίζουν σκοποβολή με πλαστικές

σφαίρες και δακρυγόνα πάνω σε ανθρώπινους στόχους. Καταστρέφουν επίσης τις γύρω καλλιεργούμενες εκτάσεις με την τοξική και επικίνδυνη ουσία CS που περιέχεται στα δακρυγόνα. Τραγικό περιστατικό της μαζικής χρήσης χημικών στην Κερατέα ήταν και η αποβολή μιας εγκύου. 2) Το Κράτος δοκιμάζει το νέο του κατασταλτικό παιχνίδι. Την αύρα. Μια υψηλής πίεσης αντλία νερού με σκοπό να μας πνίξει όταν επιτέλους εξεγερθούμε. 3) Στέλνει κομματικούς εκπροσώπους να μαζέψουν τα πρόβατα σε "διάλογο". 4) Οι τσιφλικάδες της πολιτικής προσπαθούν να μας πείσουν με χυδαία ψέματα συνεπικουρούμενοι από τους λακέδες των Μ.Μ.Ε. (που μιλάνε για το θέμα μόνο όταν η περιοχή μετατρέπεται σε πραγματικό πεδίο μάχης), ότι αν δεν σταματήσουν οι κάτοικοι να αντιδρούν θα καταρρεύσει όλος ο περιφερειακός σχεδιασμός διαχείρισης των σκουπιδιών της Αττικής και εκατομμύρια ευρώ που στοίχισε η μελέτη θα καταλήξουν στα σκουπίδια. Στην ιστοσελίδα www.oxistoxyta.gr/xyta.htm μπορείτε να βρείτε την μελέτη του Πολυτεχνείου Κρήτης όπου τεκμηριώνεται και επιστημονικά το πόσο ψεύτες και ξεπουλημένοι είναι.



Για την Ανοιχτή Συνέλευση Κατοίκων Ηλιούπολης

Μία ακόμα κοινότητα αγώνα διαμορφώνεται κατά τους τελευταίους μήνες στις γειτονιές μας. Μέσα από ανοιχτό κάλεσμα συναγωνιστών από την Ηλιούπολη στα τέλη του περασμένου Γενάρη δημιουργήθηκε μία ακόμη συνέλευση γειτονιάς στην ευρύτερη περιοχή. Πρόκειται για ένα κοινωνικοπολιτικό έδαφος όπου καθίσταται ευνοϊκή η πραγμάτωση της αλληλεγγύης και των αυτοοργανωμένων αγώνων ενάντια στην πολυμέτωπη επίθεση κράτους και κεφαλαίου προς τους "από κάτω", επίθεση που ολοένα οξύνεται και γενικεύεται.

Οι αυξήσεις στα εισιτήρια και η όλη αναδιάρθρωση στα ΜΜΜ, οι συγχωνεύσεις στα σχολεία, οι εργατικές κινητοποιήσεις, οι απολύσεις και η καταστολή, η αλληλεγγύη σε αγωνιζόμενους όπως οι κάτοικοι της Κερατέας και οι μετανάστες εργάτες απεργοί πείνας, το κόψιμο του ηλεκτρικού ρεύματος, η συνεχής λεηλασία του Υμηττού, η επιχειρούμενη εκποίηση του Ελληνικού και οι ιδιωτικοποιήσεις δημόσιων υποδομών είναι κάποιες από τις μέχρι τώρα θεματικές για τις

Κόβουν το ρεύμα στο σπ

γύρω στα 80.000 νοικοκυριά της ευρύτερης περιοχής αδυνατούν να εξοφλήσουν τους λογαριασμούς της ΔΕΗ.

... η απειλή της διακοπής της παροχής του ηλεκτρικού ρεύματος είναι πολύ κοντά μας, ίσως και λίγα μέτρα από την πόρτα

Να μην το επιτρέψουμε

ΤΟ ΗΛ. ΡΕΥΜΑ ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝ

κάθε απόπειρα διακοπής της παροχής του ηλεκτρικού ρεύματος που εν καιρώ οικονομικής εξαθλίωσης (έξαρση ανεργίας και «φουσκωμένων» τιμολογίων (που ολόένα και θα αυξάνονται) «δεν τα βγάζει πέρα» με τα «χρέη του» θα πρέπει να βρισκόμαστε

Να γίνει υπόθεση όλη



Η ΑΛΛΗΛΕ

ΑΛΛΑ ΚΑ

ανοιχτή συ
askilioupolis



οποίες έχουν γίνει συζητήσεις και σχετικές δράσεις, σε κάποιες περιπτώσεις και από κοινού με αντίστοιχα εγχειρήματα από άλλες γειτονίες. Μάλιστα κατά το Σαββατοκύριακο 11 & 12 Ιούνη στην πλατεία Φλέμινγκ (πάνω από το άλσος Ηλιούπολης) στο πλαίσιο της οικειοποίησης των ελεύθερων χώρων και της κατάθεσης μιας διαφορετικής από την κατεστημένη αντίληψη περί διασκέδασης, θα πραγματοποιηθεί διήμερο πολιτιστικών εκδηλώσεων (κουκλοθέατρο, θέατρο, live, ρεμπέτικο γλέντι,...)

Οι συνελεύσεις είναι δημόσια καλεσμένες και λαμβάνουν χώρα σε δημοτικά κτήρια, όπως το δημαρχείο κι ελεύθερους-δημόσιους χώρους όπως το άλσος Ηλιούπολης. Μία καλή εικόνα για τα έως τώρα (και βέβαια και για τα επόμενα) βήματα της συνέλευσης μπορείτε να έχετε μέσα από το blog: askilioupolis.espivblogs.net

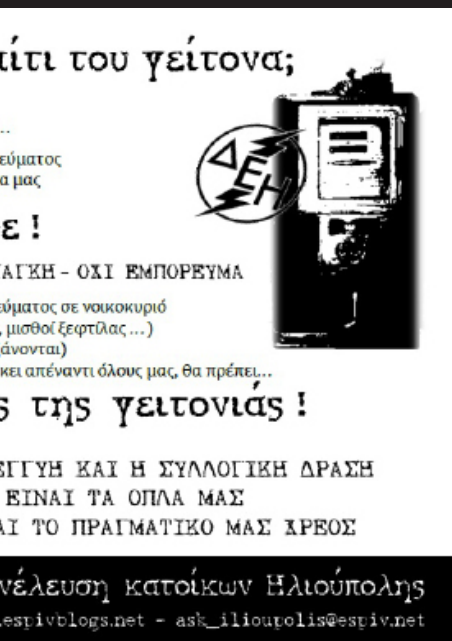
Το σημαντικό για μας είναι πως στα οδοφράγματα της Κερατέας ζει και διαμορφώνεται μια Κοινότητα αγώνα που βιώνει την παντοκρατορία του κράτους, την αμφισβήτηση και ακύρωση των ιδίων του των θεσμών (δικαστήρια, τοπική αυτοδιοίκηση) και αρχίζει να αναβαθμίζει την αντίσταση της και την οργάνωση του αγώνα της απομυθοποιώντας συστηματικά στερεότυπα (τι είναι η μολότωφ, τι είναι η βία και η τρομοκρατία και ποιος την ασκεί, την παράβαση της ίδιας της νομιμότητας που φέρει το κράτος). Οι εξεγερμένοι κάτοικοι έχουν επιδείξει πέρα από σθένος, φοβερή φαντασία και επινοητικότητα όσον αφορά στην οργάνωση του αγώνα τους, στα οδοφράγματα, στις δολιοφθορές των σκαπτικών μηχανημάτων των εργολάβων, το σπάσιμο του τσαμπουκά των μπάτσων (με προειδοποιητικά πυρά από τα χωράφια).

Μπορεί οι κομματικές αναφορές του καθενός προσωπικά να συνεχίζουν να υπάρχουν, αλλά καθώς οι αυτοοργανωμένες οριζόντιες και αλληλέγγυες δομές αποδεικνύονται στην πράξη πιο αποτελεσματικές, ο κοινωνικός ιστός αναδιοργανώνεται, η εκπροσώπηση αμφισβητείται ενώ επανευρίσκεται η κοινωνική αυτό-διεύθυνση.

Αυτό είναι που φοβάται η κυβέρνηση και παράσιτα σαν τον "κύριο" Πάγκαλο (που μέχρι χθές χτύπαγε ποσοστά στη συγκεκριμένη περιφέρεια) και γι' αυτό όταν τρώει γιαούρτια από ανένταχτους κατοίκους τους βαφτίζει «στελέχη του συ.ρι.ζ.α». Απέλπιδη προσπάθεια απαξίωσης, περιχαράκωσης, απλούστευσης, χειραγώγησης και ελέγχου του ακομμάτιστου αυτού αγώνα.

Μόνο μελανό σημείο που τα αντανάκλαστικά των κατοίκων φάνηκαν ιδιαίτερα αναντίστοιχα και μωδιασμένα ήταν η ανοχή του αντιφατικού χαιρετισμού του Βορίδη του ΛΑ.Ο.Σ., του πλέον μπατσόφιλου (εκτός των άλλων) κόμματος στη μαζικότερη ανοικτή συνέλευση στην κεντρική πλατεία. Για να επισημάνουμε το μέγεθος της αντίφασης να υπενθυμίσουμε πως η συγκεκριμένη συνέλευση είχε καλεστεί σαν απάντηση στην πολεμική εισβολή των μπάτσων σε κατοικημένη περιοχή και μετά το πέρας της επανακαταλήφθηκαν τα μπλόκα.

Το πρόβλημα των σκουπιδιών προκύπτει ξεκάθαρα από το οικονομικό σύστημα που απαιτεί συνεχώς αυξανόμενη παραγωγή και αέναη υπερκατανάλωση. Για τα συνεχώς περισσότερα παραγόμενα σκουπίδια που κανένας δε θέλει στην αυλή του οι φιλελεύθεροι καπιταλιστές βρήκαν την "οικολογική λύση": Την αγοραπωλησία των σκουπιδιών μας με αύξηση των δημοτικών τελών ενώ οι εργολάβοι, οι τράπεζες και οι πολυεθνικές εταιρείες θα πουλάνε εφήμερες και πανάκριβες «λύσεις». Ο Πολιτισμός της ρύπανσης δεν καθαρίζεται ανατρέπεται



Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΟΛΥΝΣΗΣ
ΔΕΝ ΚΑΘΑΡΙΖΕΤΑΙ ΑΝΑΤΡΕΠΕΤΑΙ

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗΣ ΤΗΣ 11ης ΜΑΪΟΥ και ΤΟ ΣΟΒΑΡΟΤΑΤΟ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟ ΔΙΑΔΗΛΩΤΗ

Από χθες το μεσημέρι ένας αγωνιστής, ο Γιάννης Κ, χαροπαλεύει στο Γενικό Κρατικό Νίκαιας. Έχει υποστεί κατάγματα κρανίου και εκτεταμένο επισκληρίδιο αιμάτωμα δεξιού ημισφαιρίου. Στο νοσοκομείο έφτασε σε προθανάτια κατάσταση, ενώ λίγο μετά έπεσε σε κώμα. Από σχετικές επίσημες δηλώσεις των θεραπόντων ιατρών, προκύπτει ότι λίγο να είχε αργήσει το ασθενοφόρο, δεν θα ζούσε ο σύντροφος, και ότι σαφώς το χτύπημα ήταν εν δυνάμει θανατηφόρο. Η κατάστασή του παραμένει εξαιρετικά κρίσιμη και θα πρέπει να περάσουν αρκετά 24ωρα για να γίνει πρόγνωση για το εάν έχει διαφύγει τον κίνδυνο για τη ζωή του και το πώς θα εξελιχθεί η υγεία του.

Χιλιάδες κόσμου συμμετείχαν στην πορεία στην Αθήνα για τη γενική απεργία ενάντια στην ολομέτωπη επίθεση που τα αφεντικά, ντόπια και ξένα, έχουν εξαπολύσει στα πλαίσια του μνημονίου σε κάθε πεδίο της οικονομικής και κοινωνικής ζωής. Υπό την ασφυκτική πίεση των εντολών δολοφόνων των ΜΑΤ ο κόσμος πορεύθηκε από το Μουσείο προς το Σύνταγμα, οι οποίοι πήγαιναν πλάι πλάι με την πορεία σε όλη τη διάρκειά της. Εκεί, μετά από μικρή στάση, συνέχισε επί της Πανεπιστημίου. Όταν το τέλος της πορείας έφτασε στο ύψος της Βουκουρεστίου έγινε χαμός. ΧΩΡΙΣ ΚΑΜΜΙΑ ΠΡΟΚΛΗΣΗ εκατοντάδες Ματατζήδων επιτέθηκαν με δολοφονικό μένος στα μπλοκ που βρίσκονταν από τη Βουκουρεστίου μέχρι το ύψος του Ελευθερουδάκη. Έριξαν άπειρα χημικά, χτύπησαν κεφάλια και σώματα με όλα τα μέσα που κατείχαν (γκλομπς, ασπίδες, φουσουλιές, πυροσβεστήρες, αποκαλυπτικό είναι το βίντεο: http://athens.indymedia.org/front.php3?lang=el&article_id=1288989). Το γεγονός ότι όταν επιτέθηκαν δεν άφησαν δίοδο διαφυγής αλλά εγκλώβισαν όλα τα μπλοκ που βρίσκονταν στο σημείο, δείχνει σαφώς ότι το μόνο που ήθελαν ήταν να τρέξει αίμα και να τσακίσουν κόκαλα. Από εκείνο το σημείο έχουν πάει 35 άτομα στα νοσοκομεία ενώ υπάρχει ανακοίνωση ότι ένας ακόμα διαδηλωτής είναι σε πολύ άσχημη κατάσταση έχοντας υποστεί ρήξη σπλήνας και εκτεταμένη εσωτερική αιμορραγία. Ο σύντροφος Γιάννης πορευόταν μαζί με το μπλοκ της συνέλευσης αντίστασης και αλληλεγγύης Κυψέλης/Πατησίων. Τη μανία των καθαρμάτων του κράτους δέχθηκαν μπλοκ πρωτοβάθμιων σωματείων, συνελεύσεων γειτονιάς, φοιτητικών συλλόγων και αριστερών και αναρχικών συλλογικοτήτων.

Το γεγονός ότι χτυπήθηκε μία καθόλα ειρηνική εργατική πορεία καλεσμένη από τη ΓΣΕΕ/ΑΔΕΔΥ, ο τρόπος που χτυπήθηκε, ο βαρύτατος τραυματισμός του Γιάννη, το ότι σε κάθε εργατική πορεία εδώ και μήνες από τύχη δεν θρηνούμε νεκρούς, δείχνουν με το πιο σαφή τρόπο αυτό που τονίζουμε μήνες τώρα. Στόχος της ολοένα αυξανόμενης δολοφονικής βίας που ασκούν οι κατασταλτικές δυνάμεις είναι να αποτρέψει τον κόσμο από το να κατεβαίνει στο δρόμο. Να σπείρουν τον τρόμο ώστε να κλειστούμε στα σπίτια μας. Βλέπουν ότι τα μέτρα που λαμβάνονται οδηγούν ολοένα και περισσότερα κοινωνικά κομμάτια στην εξαθλίωση. Βλέπουν ότι το πολιτικό σύστημα διαμεσολάβησης πνέει τα λοίσθια και δεν μπορεί να διαχειριστεί την αγανάκτηση της κοινωνίας για την διάλυση εργασιακών δικαιωμάτων, σχολείων, νοσοκομείων, υπηρεσιών πρόνοιας, για το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας. Τρέμουν στην προοπτικής επέκτασης των αδιαμεσολάβητων αγώνων μέσα από πρωτοβάθμια σωματεία βάσης και συνελεύσεις γειτονιάς. Για αυτό κτυπάνε κάθε τι που έχει τέτοια χαρακτηριστικά με απίστευτο μένος, από την Κερατέα μέχρι τη χθεσινή πορεία. Για αυτό επενδύουν στο ρατσισμό, στην ξενοφοβία και στη



Η δικαστική εξουσία, ως μηχανισμός εκδίκησης, αδικίας και τρομοκρατίας.

Αθώωθηκε τελικά ο αναρχικός Σίμος Σεϊσίδης, αν και παραμένει στην φυλακή καθώς εκκρεμούν σε βάρος του άλλες υποθέσεις. Αφού τον είχαν επικηρύξει, του είχαν φορτώσει τον μισό ποινικό κώδικα (ληστείες, απόπειρες ανθρωποκτονίας, συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση κ.α.), τον διέσυραν διαμέσου των Μ.Μ.Ε., τον πυροβόλησαν πίσωπλάτα στο πόδι, του ακρωτηρίασαν το πληγωμένο πόδι του, τελικά τον αθώωσαν...

Αναβλήθηκε η δίκη του αναρχικού Άρη Σειρηνίδη. Αφού διαπίστωσαν πως το σαθρό τους κατηγορητήριο (το οποίο βασιζόταν στην ταυτοποίηση DNA, μια μέθοδο εντελώς αβάσιμη) διαλύεται εύκολα, ανέβαλαν τη δίκη με γελοίες προφάσεις για να παρατείνουν την προφυλάκιση του και να ξανά-μαγειρέψουν



μισαλλοδοξία. Είναι απόλυτα αποκαλυπτικό χθες όλη την ημέρα αλώνιζαν ομάδες νεοναζί σε Πλ. Βικτώρια, Πατησίων/Αχαρνών χέρι χέρι με διμοιρίες ΜΑΤ και από κοινού χτύπαγαν μετανάστες και επιτίθενται σε αναρχικές καταλήψεις (Βίλα Αμαλίας και Σκαραμαγκά). Ο κοινωνικός και ταξικός πόλεμος εξελίσσεται και διεξάγεται πλέον με τον πιο απροκάλυπτο τρόπο. Η άλλη πλευρά δεν επιδιώκει, αλλά ούτε καν επιθυμεί τη συναίνεση. Με όπλα την άγρια καταστολή έναντι κάθε διεκδίκησης και τα πογκρόμ σε κάθε τι διαφορετικό, θέλουν να επιτείνουν την κυριαρχία τους. Είναι πλέον ώρα να πάρουμε θέση. Να σταθούμε αλληλέγγυοι ο ένας με τον άλλο, να βρεθούμε σε αδιαμεσολάβητες διαδικασίες, να διεξάγουμε αγώνες για την υπεράσπιση των κατακτήσεων σε κάθε χώρο εργασίας και σε κάθε γειτονιά.

ΚΑΜΙΑ ΔΙΩΞΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΤΗΣ ΧΘΕΣΙΝΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΜΙΣΘΩΤΗ ΣΚΛΑΒΙΑ, ΚΑΜΜΙΑ ΕΙΡΗΝΗ ΜΕ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

ΑΝ ΔΕΝ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ, ΟΙ ΠΟΛΕΙΣ ΜΑΣ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ ΦΥΛΑΚΕΣ

Ανοικτή Λαϊκή Συνέλευση Αγίου Δημητρίου
12/5/2011

<http://katadimadim.blogspot.com>

Κείμενο που μοιράστηκε σε συγκέντρωση στο μετρό Δάφνης

τις κατηγορίες...

Στο ίδιο μοτίβο, με βούλευμα του ο Άρειος Πάγος ακύρωσε την απόφαση αποφυλάκισης των 3 που κατηγορούνται για συμμετοχή στον Ε.Α.. Οι Σαράντος Νικητόπουλος, Χριστόφορος Κορτέσης και Βαγγέλης Σταθόπουλος, που αρνούνται από την πρώτη στιγμή κάθε κατηγορία εναντίον τους, αποφυλακίστηκαν πριν από ενάμιση μήνα με βούλευμα του συμβουλίου εφετών. Οι ίδιοι από την πρώτη στιγμή της σύλληψής τους, έχουν δηλώσει την πεποίθησή τους ότι η δίωξή τους βασίζεται στην ανατρεπτική τους δράση, τη συνεπή παρουσία τους εδώ και χρόνια στον αναρχικό χώρο και στην ποινικοποίηση των συντροφικών σχέσεων.

Ενάντια σε κάθε εξουσία 1η, 2η, 3η,
4η...



ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ - ΠΡΟΒΟΛΕΣ ΙΟΥΝΙΟΥ στο ελευθεριακό στέκι ΠΙΚΡΟΔΑΦΝΗ

Πέμπτη 9/6, 19:30

Βιβλιοπαρουσίαση

"Τρέξε άνθρωπε,τρέξε"

του Xose Tarrío Gonzales σε μετάφραση Δ. Κουφοντίνα και προβολή ολιγόλεπτου βίντεο.

Ο συγγραφέας περιγράφει τη μακρόχρονη εμπειρία του από τις ειδικές συνθήκες κράτησης (FIES) στις φυλακές-κολαστήρια της Ισπανίας, λίγο πριν δολοφονηθεί από το κράτος στα κελιά της δημοκρατίας.

Τα έσοδα της έκδοσης πηγαίνουν στο ταμείο οικονομικής υποστήριξης και αλληλεγγύης των φυλακισμένων αγωνιστών.

Πέμπτη 16/6, 20:30

" LA ZONA"

Σκηνοθεσία: Rodrigo Pla

Μια προνομιούχα περιοχή της πόλης του Μεξικού, η Zona, διατηρεί ασφαλείς και αποστασιοποιημένους τους πλούσιους κατοίκους της, μέσω τειχών και συστημάτων υψίστης ασφαλείας. Η φτώχεια και ο,τι αυτή συνεπάγεται, μένει εκτός των τειχών. Όταν όμως μια παρέα τριών νεαρών, από τον " έξω κόσμο", εισβάλει κρυφά, τα γεγονότα θα γίνουν δραματικά...

Σάββατο 25/6, 20:30

TUNGSTEN

του Γιώργου Γεωργόπουλου

"Δυο έφηβοι, ένας ελεγκτής εισιτηρίων, ένα ζευγάρι, μετανάστες, παιδιά, στριμωγμένοι στον τοίχο ενός αδιέξοδου χωματόδρομου στη καρδιά της Αθήνας. Αποκλεισμός, βία, ψυχολογικός κανιβαλισμός και αλληπάλληλες διακοπές ρεύματος, σκιαγραφούν, μία κοινωνία στα όριά της, ξεχασμένη στο σκοτάδι, όπως λέει χαρακτηριστικά ένας από τους πρωταγωνιστές. Θύτες και θύματα σε ρόλους που εναλλάσσονται, αποκαλύπτουν μία μηχανή πιο ισχυρή από τη βούληση τους: Την κρεατομηχανή των ληγμένων λογαριασμών, των άδειων καρτών και των πτωχευμένων ονείρων, που κινεί τη δράση έως το αδιέξοδο."

Πέμπτη 30/6, 20:30

ΒΑΘΙΑ ΚΟΦΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ

του Φατίχ Ακίν

Τρεις άσπονδοι φίλοι, ο Γκάμπριελ από την Τουρκία, ο Κώστας από την Ελλάδα και ο Μπόμπι από τη Σερβία. Ο τελευταίος αποφασίζει να γίνει μέλος μιας αλβανικής συμμορίας. Για να το πετύχει, πρέπει να βρει κάποιον που χρωστάει στο αφεντικό του. Θα το καταφέρει, και η πρώτη δουλειά που του αναθέτουν είναι να μεταφέρει παράνομα όπλα- θα χρειαστεί όμως τη βοήθεια των φίλων του... Ο Γκάμπριελ δε θέλει να ξαναπέσει στο έγκλημα, αλλά ο Κώστας που είναι μονίμως χωρίς λεφτά θα το κάνει. Η επιχείρηση ξεκινάει και όλα θα πάνε στραβά...

Το στέκι λειτουργεί κάθε Πέμπτη και Σάββατο μετά τις 8μμ σαν χώρος αντιεμπνευματικής συνεύρεσης και επικοινωνίας με μουσικό στούντιο, καφενείο και δανειστική βιβλιοθήκη.

Αγ. Βασιλείου & Π.Π. Γερμανού 22

Μπραχάμι

www.steki-pikrodafni.gr

